

מתגעגע ל"שארלי הבדו"

אדוארד קוקירמן גדל בפריז, על קומיקס ועיתונים צרפתיים • כאן הוא אוהב את הים ואת הפתיחות הישראלית • ומה הוא חושב על מעקות?

הגיליון של "שארלי הבדו" לזכר נרצחי הפיגוע במערכת העיתון מבוקש מאוד. איך השגת עותק?

"זה באמת לא היה פשוט. הגיליון יצא ביום רביעי, כשהייתי בפריז. במשך שלושה ימים יצאתי בכל בוקר כדי לקנות את העיתון, ובכל פעם אמרו שהוא אול. בסוף, דווקא בשרה התעופה היו גיליונות, ואפשר היה לקנות רק אחד לאדם. למזלי, אבא שלי טס איתי לארץ והיו איתו עשרה מאבטחים. ביקשתי מכל מאבטח לקנות גיליון. אבי, רוז'ה, הוא יו"ר ארגון הגג של הקהילות היהודיות בצרפת ונשיא הקונגרס היהודי העולמי ולכן הוא מאובטח. הוא טס איתי כדי להשתתף בכר-מצווה של בני הצעיר, אריאל, שהגננו השבוע".

מזל טוב. אתה היחיד במשפחה שבחר לחיות בישראל?

"לא. הוריי ושתיים מאחיותיי נשארו בצרפת, אבל גם אחותי הצעירה אורלי, שהיא זמרת שידועה בשם הבמה אורליקה, חיה בארץ. מעולם לא הוגדרנו כעולים כי אמי שושנה היא ישראלית במקור. היא ואבי הכירו באחד מביקוריי בארץ. אמי הייתה אז בת 14. אחרי השירות הצבאי שלה הם התחתנו ומאז הם גרים בפריז".

מתי השתקעת בארץ?

"בגיל 18. זו הייתה תקופת מלחמת לבנון הראשונה, והרגשתי שאני חייב לבוא לישראל. חונכנו על ערכים ציוניים ודיברנו עברית בבית. למרתי כלכלה בטכניון, ואחרי זה עשיתי קורס קצינים. בהמשך נסעתי לעשות MBA בצרפת כשכבר הייתי נשוי לגליה, שאותה הכרתי כשלמדתי בטכניון. ב'94 חזרנו. אז הקמתי את קרן הון הסיכון אטטרה, שהיא הגלגול הראשון של קטליסט, קרן שמסקיעה בחברות טכנולוגיות, שהקמתי עם יאיר שמיר, לצד בית ההשקעות שלי".

את סופי השבוע שלך אתה מבלה בתל-אביב?

"כשאני בארץ אני לא מתרחק הרבה מהבית. יש לנו שלושה בנים: דניאל (19), מיכאל (17) ואריאל. אנחנו מאוד אוהבים ים וספורט. אנחנו גרים ממש על חוף מציצים ונהנים מהים. חוץ מאשר בשיא החורף, אני תמיד פותח את היום בשחייה. אני גם משחק מטקות ושש-בש על החוף".

יש ענפי ספורט פופולריים נוספים במשפחה?

"דניאל הוא אלוף הארץ בטניס זוגות, ואני משחק איתו הרבה. הוא כמובן עקף אותי מוזמן, ולכן אני מקבל הנחיות: למשל, מתחילים את המשחק ב-40:00 לטובתי. חוץ מזה, כולנו אוהבים סקי ונוסעים קבוע לסקי בשווייץ".

יש אצלכם ארוחת שבת?

"באופן קבוע, עם קידוש ואפילו עם ג'חנון ומלאוות. גליה היא חצי תימנייה וחצי יקית, וחמותי מהצד התימני היא שדואגת לאוכל. זו גם משפחה של זמרים, שכוללת את יזהר כהן וחופני, אז בכלל שמח אצלנו".

איך חווית את ההבדלים בין צרפת לישראל כשהגעת לארץ?

"בנעוריי הייתי מחובר מאוד לתרבות הפריזאית, בייחוד למוזיקה, קולנוע ועיתונות. מגיל 13 קראתי שלושה עיתונים ביום. בצרפת יש גם תרבות קומיקס מאוד חזקה והייתי מכור לקומיקס. הקריקטורות של ז'אן קאבו וז'ורז' וולינסקי שנרצחו בפיגוע מילאו את עולמי כילה. כשהגעתי לישראל היה חסר לי המגוון שהייתי רגיל אליו. מצד שני, אני אוהב את זה שבישראל יש הרבה יותר פתיחות ופחות היררכיה. כל אחד אומר מה דעתו. עובדים מעזים לדבר מול הבוס. יש יותר קרבה בין אנשים. המטקות הן המטפורה הכי טובה. בניגוד לטניס, במטקות המטרה היא שהכדור יגיע כמה שיותר קרוב לשחקן השני. מה שחשוב זו לא התחרות, אלא ההמשכיות של המשחק. זה משחק הרבה יותר חברתי ותקשורתי".

האם העולים שיגיעו מצרפת יחריבו את משבר הדיור?

"אין דבר שתורם יותר לכלכלת ישראל מעלייה, בייחוד כשמדובר בעולים משכילים. לא כל היהודים בצרפת עשירים ולא כולם משתכנים במגדלי יוקרה. רובם מגיעים לאשרוה, לנתניה ולעוד מקומות ברחבי הארץ. חשוב להיערך בצורה טובה לקליטת העולים, ואני פועל לשם כך כמסגרת עמותות שאני מעורב בהן, כמו 'שר-אל', שמגייסת מתנדבים מחו"ל לפעילויות בצבא, ועמותת 'גבהים', בראשות יאיר שמיר, שמסייעת לעולים אקראיים מאירופה".

אדוארד קוקירמן (49) נולד בפריז וגדל ברובע ה-16, ליד מגדל אייפל. אביו, רוז'ה, שימש כמנכ"ל בנק אדמונד דה רוטשילד בצרפת, ואמו שושנה היא אשת נדל"ן. הוא משרת במילואים כדובר צה"ל מול התקשורת דוברת הצרפתית וגם ביחידת המו"מ המטכ"לית, שאחראית על מו"מ במצבי משבר. הוא חובב יין ומחזיק בביתו אוסף יינות בורדו. יש לו חיבה עזה לסופלה הצרפתי, וגם הדינס הישראלי ערב לחכו.